

عنوان مقاله:

تأثیر روش آماده سازی پالپ در نتایج آزمایش های ته نشینی ناپیوسته

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس مهندسی معدن (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

غلامعباس پارساپور - استادیار فرآوری مواد معدنی، گروه مهندسی معدن، دانشگاه ولی عصر (عج) رفسنجان

مرضیه حسینی نسب - عضو هیات علمی دانشگاه سیستان و بلوچستان

محسن یحیایی - دکتری فرآوری مواد معدنی، مرکز تحقیقات JKMRC استرالیا

صمد بنیسی - استاد فرآوری مواد معدنی، گروه مهندسی معدن دانشگاه شهید باهنر کرمان

خلاصه مقاله:

بخش مهمی از آب مورد استفاده در کارخانه های فرآوری در تیکنرها بازیابی می شود. سطح مورد نیاز تیکنرهای معمولی با استفاده از دو روش کو وکلونجر و یا تالمیچ و فیتچ محاسبه می گردد و نتایج این روش ها معمولا با یکدیگر اختلاف زیادی دارند. در این تحقیق، برای بررسی اختلاف این دو روش، تأثیر پیشینه لخته (درصد جامدی که در آن لخته برای اولین بار تشکیل می شود) بر سرعت ته نشینی با استفاده از آزمایش های ته نشینی ناپیوسته با پالپ هایی از باطله سنگ آهن و زغالسنگ، با استفاده از دو روش معمول آماده سازی پالپ و دکانته کردن مورد بررسی قرار گرفت. نتایج نشان داد که سرعت ته نشینی هر لایه از ذرات متأثر از غلظت اولی های است که در آن لخته ها تشکیل شده اند و این تأثیر در هنگام استفاده از فلوکولانت بیشتر می شود. بنابراین تعیین سطح مورد نیاز برای تیکنر باید با استفاده از یک آزمایش ته نشینی با درصد جامد ورودی به تیکنر (روش فیتچ و تالمیچ) انجام شود و یا اینکه با استفاده از روش دکانته کردن، پالپ هایی با درصد جامد خوراک تا ته ریز تهیه شود و با استفاده از روش کو و کلونجر سطح مورد نیاز تیکنرکی تعیین گردد.

کلمات کلیدی:

تیکنر، پیشینه لخته، دکانته کردن، کو و کلونجر، تالمیچ و فیتچ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/316571>

